

Не трѣбова да се забравя, че послѣднѣ то заявлѣние по тоя прѣдмѣтъ бѣ направено отъ първий министръ и че споредъ това заявлѣние наший флотъ е проведенъ на Истокъ за поддръжка на британски интереси. Азъ протестувамъ противъ тая постоянна система на обръщаніе камъ наши ти себелюбиви наклонности. Тя запалва лъжливи пламници, крие истинни ти, смуштава свѣтътъ. Кой е вдигналъ понѣ прѣстътъ си противъ британски ти интереси, кой е казалъ понѣ слово противъ тѣхъ? Ако това заявлѣние не е просто самохвалство, то значи само това, че наший флотъ очаква разрушение то на турска та имперія, за да можимъ найрано отъ други ти да грабнимъ най-голѣма частъ отъ остатки ти. Ако такъва е смислъ та на заявлѣнieto, то е чисто заблуждение, и стига само да си прѣдположимъ съвършено подобенъ случай за да можимъ да си съставимъ едно правилно сѣждение за него. Какво би казали ний, ако Русія би събрала една армія на Прутъ или Австрія на Дунавъ, а князь Горчаковъ или графъ Андраши биха обявили, че тия сили са събрани и разположени по тоя начинъ за заштита на руски ти или австрийски интереси?

Въ такива необикновени обстоятелства по-добръ е, може би, прѣди да излагаме мнѣние камъ какво трѣбова да се стремимъ и какво трѣбова да желайме, да разгледаме какво сме длѣжни внимателно да избѣгваме. Въ каналътъ, въ който имаме да плаваме съ правителство то или безъ него, запалени са за насъ много лъжливи фенери, които застрашаватъ съ вѣрно корабокрушение. Работа та стана твърдѣ тежко реална за насъ за да продължаваме да се боимъ отъ вѣчно то плашило — отъ Русія. Не веднажъ то съ успѣхъ се е показвало на сцѣна та; нъ сега съвършено е овѣхтелo и станало безполезно. Сега вече не може да се доказва, както неотколѣ доказваше единъ уменъ и просвѣтенъ вѣстникъ, че е по-добръ да бѣдѣтъ нештастни дванадесетъ или тринадесетъ милиона турски християне, стига само (възможность та само на тия два исхода бѣ смѣло прѣдставлявана на видъ) двѣстѣ милиона души въ Индія да не бѣдѣтъ лишени отъ благодѣяния та на английско